

ACCIÓ DE GRÀCIES

Demanà l'amic a començament si fo enans en son amar que en son entendre.

Ramon Llull

No és bo per esser lliure qui a servitud s'avesa. (...) Voleu triomfar fora de Catalunya? Siau catalans. Voleu ser universals? Conservau l'aire de família.

Joan Alcover

Si la persona sap que és un cas únic, que mai més n'hi haurà cap com ell, el que faci ho procurarà fer amb una passió impressionant. Perquè fer una cosa és important, però deixar-la de fer és un crim, no té perdó. Si pots, lluita, i si no pots, batalla.

Blai Bonet

Parlar català, per nosaltres, és un obligat homenatge que fem al nostre origen. I ell (Antoni Maura, ministre mallorquí d'Alfons XII) parlant castellà amb mi, essent mallorquí, sembla que despreciï tot el poble que no té altra expressió que la llengua que jo li parlava i que era precisament la seva.

Antoni Gaudí

Gustós vespre, i benvinguts, bona gent que heu arribat aquí per celebrar aquesta cosa tan humanal i tan senzilla que és donar un premi a una persona que escriu llibres i lluita amb cos i ànima per la seva llengua, que és la catalana, i la seva cultura, també ben catalana i universal també, des que té ús de raó i de desraó poètica. En aquesta època de confusió a voler aquest amic vostre (visionari, foll, fervorós, batallador) no té, sinó que practica, un parell de creences ben clares i catalanes, ben fondes i ben arrelades que són —nostrades, casolanes i universals— bones d'entendre: fa de l'estimera la seva respiració necessària per viure, i per sobreviure, i té l'escriguera com aquest fer, bastir, i obrar la casa hospitalària en què viuen de pinte en ample tots, tots els llenguatges. Els verbs estimar i escriure són les accions quotidianes d'aquest picalletrer. He après que la memòria és una Atlàntida al fons de l'oceà, i que un detall de pronunciació diu més coses que no una proclamació grandiloqüent. I que visc i escric dins els tsunami de regressió neoautoritària que s'estén arreu del planeta.

I ara us contaré una història, que és el que sé fer.

En Biel Mesquida tenia tres anys i ja escrivia. Escrivia cartes als padrins. Tanta precocitat només es pot entendre per l'acció d'una mare mestra, moderna i emprenedora, i un alfabet Montessori de fusta que li havia fet son pare, mestre igualment. El nin havia nascut al Mas d'en Sales, de Castelló de la Plana, destinació d'aquella mestra feminista *avant la lettre*.

En Biel Mesquida no és res si no posa el cor, el cervell i la veu a favor dels mestres que avui lluiten al País Valencià i a Catalunya. És la mateixa lluita del 2013 a les illes Balears. És la mateixa lluita constant dels mestres de la Bressola i del moviment de les famílies alguereses per una escola en català. ON HI HAGI UN MESTRE, QUE ELS POLÍTICS ACALIN EL CAP EMPEGUEÏTS. NO HEM ARRIBAT FINS AQUÍ PER PERDRE'NS EN LABERINTS DE BUROCRÀCIA I EQUILIBRIS DE QUEDAR BÉ. EN BIEL

MESQUIDA ÉS ESCOLA EN CATALÀ, ARRELADA I RESISTENT!

Castelló, Ciutadella, Manacor varen omplir els registres sonors del petit Biel. Adolescent encara, conegué Francesc de Borja Moll, Blai Bonet, J. M. Llompart, Miquel Bauçà. La biblioteca catalana de sa mare el va ajudar a donar forma al que ja s'havia congriat dins ell.

En Biel Mesquida és tot llengua: el català de València, el català de Mallorca, el català de Barcelona, el català d'Andorra, de la Franja i Perpinyà, el català de l'Alguer i d'arreu. Hi ha una sola llengua i és la catalana. Res més a dir o tot a dir, però en català.

Una sola llengua, un sol poble, una sola nació: PAÏSOS CATALANS! Podem cridar INDEPENDÈNCIA!, però jo no ho cridaré mai sense afegir-hi UNITAT DELS PAÏSOS CATALANS!

El jove Biel es fa amo del seu destí i el 1964 es planta a Barcelona per estudiar Biològiques i

també Lletres. La vida amb l'amplitud de la paraula desemboca en *L'adolescent de sal*. Pel camí, la creació de l'SDUB, la Caputxinada, vagues i manifestacions, tancaments a Montserrat, i totes les altres coses bones de la vida, que són lluita, lluita i lluita per la llibertat.

En Biel Mesquida és llibertat. És lluita constant contra tota censura, explícita o implícita. Aquí o a qualsevol racó del món a favor de tots els Pablo Hasél.
MORI LA CENSURA! VISCA LA
LLIBERTAT!

La feina de coordinador de Ciències Biològiques i de Medicina en l'Enciclopèdia Catalana des de 1972 a 1980, la carrera de Ciències de la Informació a la Universitat Autònoma de Barcelona i el retorn a Mallorca el 1982 per fer-se càrrec del Servei de Comunicació de la Universitat de les Illes Balears el configuren com a treballador de la paraula difusora de coneixement.

Avui, com mestre Riba, en Biel Mesquida afirma que “[...] no hi ha inútil

/ cap esperit, si creix lliure en la seva virtut”, i reclama l’acces de tota la població a un coneixement no mediatitzat per algorismes feixistes, i un suport sòlid i estable a la recerca, i especialment als joves investigadors. Cap cervell vàlid sense aprofitar. La ciència i la cultura han de ser els fonaments d’un país lliure i de justícia.

Durant els seus darrers anys a la universitat, el nostre personatge funda les Edicions UIB, on publicarà alguns llibres d’alta divulgació científica d’autors locals i estrangers. A final de segle XX crearà el Festival de Poesia de la Mediterrània, que durant vint-i-cinc anys ha presentat poetes catalans i de tot el món.

En Biel Mesquida continua col·laborant amb el programa Escriptor refugiat del PEN català per donar aixopluc als perseguits per amor de la justícia, la bellesa i la veritat, o sigui als perseguits per amor de l’estimera. I no només els escriptors: en Biel Mesquida defensa tothom qui necessiti un redol per créixer i

fer-se una vida. Acollim els migrants.
Benvingut tothom i que VISCA LA
LLIBERTAT DE PENSAR, VIURE I
ESTIMAR!

El 2026 va rebre la telefonada d'en Xavier Antich en què li anunciava que Òmnium Cultural el considerava digne del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, les mateixes lletres de l'alfabet Montessori de fusta amb què jugava al Mas d'en Sales, i que en una forma o altra li han estat sempre fidels companyes.

Una sola cosa us vol dir aquest Biel Mesquida que ha arribat exultant al Palau de la Música Catalana avui vespre:
VIVIU, ESTIMAU I BOIXAU EN PAU.
SÍ A LA PAU!
SÍ A LA PAU!
SÍ A LA PAU!

Direu els tacles de la veu i sense saber-ho direu poesia en estat sòlid...

Direu si no hi ha llengua no hi ha país i sense saber-ho direu el català és el pal de paller de la nació i de la cultura...

Direu canviar paradigmes i subvertir-los i sense saber-ho direu *L'adolescent de sal...*

Direu el meu far, la meva brúixola i sense saber-ho direu la creativitat...

Direu la cultura universal que s'ha fet catalana i sense saber-ho direu *El mar* i *Llefre de tu...*

Direu que tot aquest present us sigui molt Biel Mesquida i sense saber-ho direu *Carpe Momentum...*

Direu Biel Mesquida i sense saber-ho direu Paulina Amengual...

Direu Biel Mesquida i sense saber-ho direu Blai Bonet, Toni Catany, Nadal Batle, Oriol de Bolòs, Antoni Tàpies, Josep Guinovart...

Direu Biel Mesquida i sense saber-ho direu Pep-Maür Serra.

Direu Biel Mesquida i sense saber-ho direu el nom de cadascun de vosaltres, que tant m'estimau.

En Biel Mesquida és tot això i tots aquests noms, gràcies de cor per haver-lo fet possible.